

sagt nej, og derfor kan vi ikke gøre noget? Hvis man giver regionen mulighed for at sige nej, bør man så ikke samtidig give regionen forpligtelse til at anvise en anden bolig til erstatning?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er sikker på, at udmøntningen af de 546 mio. kr. til renovering og nybyggeri af handicapboliger faktisk vil give et vældigt løft på området, og jeg tror, at den aftale, der er indgået med de kommunale parter om anvendelsen af de midler, vil betyde, at der kommer nogle klare forbedringer. At hr. Frank Aaen har problemer med hele satspuljeaftalen, er og forbliver jo Enhedslistens problem, men jeg synes, det er positivt, at vi på den måde netop kan frigøre midler til indsatser på områder, hvor der virkelig er brug for det.

Til det andet: Nej, jeg synes, det ville være et problem, hvis man ikke kunne fastholde kommunen på, at den skal finde de rigtige tilbud til sine borgere. Derfor er det vigtigt, at når regionen kan begrunde en afvisning med, at boligen eller tilbuddet ikke matcher den pågældende borger, falder ansvaret for at finde det, den pågældende har brug for, tilbage til kommunen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg savnede noget præcisering af bl.a. den problemstilling, at hvis regionen laver en aftale med kommunen om at oprette de pladser, og det så viser sig, at en række af pladserne står tomme i en periode, hvem er det så helt præcis, der hænger på regningen, og hvilke muligheder har regionen så med de tomme pladser i den periode? Er man forpligtet til at opretholde de tomme pladser inden for det pågældende år, eller hvordan forholder det sig?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Så er vi tilbage i en diskussion, som vi også brugte lidt tid på her i formiddags.

Det, der er vigtigt at fremhæve, er jo, at nu skal kommunerne i forbindelse med udarbejdelsen af rammeaftalen vurdere, hvad de har behov for, og hvor meget de vil trække på i forhold til det, regionen skal forsyne kommunen med.

I forhold til de gældende regler får vi jo en helt anderledes struktur, hvor man skal aftale indbyrdes, hvad man forventer at have brug for.

I rammeaftalen skal det også indgå, hvad man gør i en situation, hvor pladser står tomme, eller der opstår et akut behov. Det fyldte meget i formiddagens diskussion, men det er simpelt hen det samarbejde, der skal være mellem kommunerne og regionen inden for rammeaftalen, der skal fastlægges, og på den måde vil det jo indgå i takstfinansieringen på området.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg er godt klar over, at det er en diskussion, der også fyldte noget i formiddags, og det er helt forventeligt. Men jeg siger det blot for at gøre det forståeligt, at det forholder sig altså sådan, at det vil være helt individuelt fra den ene region til den anden, hvilke aftaler med kommunerne man lander på, og hvilken sikkerhed der er for de enkelte borgere for, at man kan håndtere sådanne problemer. Det vil være helt individuelt fra den ene region til den anden.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, det er lige før, jeg vil sige tværtom. Nu bliver det meget ensartet, fordi det er kommunen, der har ansvaret. Det er der ikke nogen tvivl om, og det er jo det, der er hele ideen i reformen på det sociale område. Vi får nu fastslået, at der kun er én, der har ansvaret, og at det er kommunen, og dermed undgår vi, at borgeren bliver gjort til kastebold mellem myndigheder, der strides om, hvem der har ansvaret, eller hvem der skal betale regningen, eller hvad ved jeg. Tingene ligger altså meget fast. Men det er rigtigt, at det vil kunne se meget forskelligt ud fra region til region, for det afhænger jo helt og aldeles af, hvordan kommunerne vælger at løse deres opgaver – om de ønsker selv at klare opgaven, eller de ønsker at bede regionen om at stille nogle tilbud til rådighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.